

Zsidókhoz írt levél 2. fejezet, 3. rész

(Hebrews Chapter Two, Part 3)

1957. augusztus 28. du. Jeffersonville, IN

Ez után a hetedik, nyolcadik, kilencedik és tizedik fejezet, óh, óh... Legyen nálatok ceruza és papír, készítsetek elő mindent, mert hiszem, hogy az Úr nagy dolgokat fog nekünk adni. Most tehát mi...

Pál magasztalja és behatárolja az Úr Jézust. Ha ma este a végére érünk ennek, akkor vasárnap délelőtt... Ennek a nagy része össze fog kapcsolódni a vasárnap délelőtti üzenettel, mert különválasztja a szombatnapot. Ez egy nagy kérdés manapság a szombatisták között. És mindnyájatokat hívlak, hogy gyertek el vasárnap délelőtt. Mert mi a helyes: a szombat vagy a vasárnap az imádásra? Mit mond erről a Biblia? És akkor, hogy vajon... Ez a Könyv különválasztja a törvényt és a kegyelmet, és mindkettőt a maga helyére teszi. A zsidók a törvény által nevelkedtek, és Pál arról beszélt nekik, hogy mit tett a kegyelem a törvénnyel.

Most pedig, adjunk ennek egy kis háttérrel. Úgyhogy visszamegyünk. És most van már nekem olvasószemüvegem is. Talán tudok... Ha véletlenül hibázok, hát van szemüvegem. Tudjátok, én már... Két év múlva ötven éves leszek, és már nem látok úgy közelre, mint régebben. Amikor a látásom... Kezdem észrevenni, hogy összemosódnak a szavak, úgyhogy azt hittem, hogy megvakulok. Elmentem vizsgálatra, és az orvos azt mondta: - Éppen most múltál el negyven éves... Azt mondta, hogy ha megérem, hogy elég öreg legyek hozzá, akkor még vissza is jöhet a látásom, és akkor a közelre látásomat is visszanyerhetem. Azt mondta: - Nos, akkor tudod olvasni a Bibliádat, ha egy kicsit távolabbra tartod magadtól? Azt mondtam: - Igen... Azt mondta: - Egy idő után a karod már nem lesz elég hosszú ehhez...

Tehát remélem, hogy ennek a tanulmányozásában... Ennek a Collins^(kolinsz) Bibliának elég jó nagy betűs a nyomtatása. Egész jól látom. De amikor odaérünk, hogy bele kell mennünk a mélyébe és összehozni az Újszövetséget meg az Ószövetséget, akkor a kis Scofield^(szkofild) Bibliámat hozom. És már megszoktam a Scofield^(szkofild) Bibliámat, és a jegyzeteit. Nem olvasom már a Scofield^(szkofild)-féle jegyzeteket, mert közülük sokkal nem értek egyet, az ő elméleteivel. De szeretem azt, ahogy felépül az a Biblia, mert... Már régóta megvan nekem és olyan sokat olvastam, hogy tudom, mit hol találok meg benne a témáimhoz. Ez annyira új nekem, mármint hogy tanítok, és én nem vagyok egy nagy tanító. De viseljetek el engem egy kis ideig, és akkor elmondom nektek az Igazságot, mármint amennyire én ismerem.

Nos, ez a Könyv... Emlékeztek, hogy Pál... Hogy is találtunk rá? Először is nagy tanító volt, vagyis egy nagy tudós. És képzett volt az Ószövetségből. Meg tudja-e mondani valaki, hogy ki volt az ő tanítója? Gamáiel, az akkori idők egyik neves tanítója. És aztán látjuk, hogy Pál, mielőtt Pálnak neveztetett volna... Meg tudja mondani valaki, hogy mi volt a neve? (A gyülekezet felel: - Saul.) Saul. És ő nagy tekintély volt Jeruzsálemben, egy vallási

tekintély. És ő egy nagyon képzett, vallásos ember volt. Négy vagy öt különféle nyelvet beszélt, és nagyon okos ember volt. Nos, az ő tanultsága és eszessége segítette-e neki? Nem. Azt mondta, hogy el kell felejtene mindent, amit tudott, hogy megtanulhassa Krisztust. Tehát látjuk, hogy nem egy eszes ember vagy egy tanult ember kell. Hanem egy olyan ember, aki kész magát megalázni Isten előtt, függetlenül attól, hogy milyen...

Tudjátok-e, hogy Dwight Moody ^(dvájt múdi) annyira tanulatlan volt, hogy az írásai annyira hibásak voltak, hogy... Nem is tudom, mennyire. Állandóan javítaniuk kellett az üzeneteit, mert annyira rosszul írt, annyira tanulatlan volt. Tudtátok-e, hogy a Bibliából Péter és János annyira tanulatlan volt, hogy még a saját nevüket sem tudták leírni, és még csak fel sem ismerték, ha leírták nekik? Péter apostol, akinél a Királyság kulcsai voltak, még a saját nevét sem tudta elolvasni. Gondoljatok csak bele! A Biblia mondja, hogy tudatlan és tanulatlan volt. Így tehát nekem is van esélyem! Ámen! Igen, uram, ez így megy végig, hogy Isten ilyet tud cselekedni egy emberrel! Most pedig... És látjuk, hogy amint Pálnak volt egy nagy megtapasztalása... Szeretném megkérdezni: - Megtapasztalás az, hogy Krisztushoz jövünk? Van-e mindenkinek egy megtapasztalása? Igen, uram. Igen, uram, az egy születés. Az egy megtapasztalás.

És nemrégiben voltunk egy lutheránus főiskolán, és megadatott nekem az a kiváltság ezen a délutánon... Elkéstem, hiszen 12 órára kellett volna ott lennem vacsorára Tom Haire ^(her)-rel. Hányan hallottatok már róla, a híres ír imaharcosról? És ő ezzel az Epp testvérrel volt és sokszor eljött ide Amerikába. És ma vele vacsoráztam. És mi... Úgy három órát késtem, fél négyre értem oda és háromnegyed négykor kezdtünk enni, de azért rendben volt. És arról beszélgettünk, hogy Jézus Krisztus minden dolgok Feje.

Amikor tehát ezt Pál megértette, volt ez a megtapasztalása... És aztán mielőtt elfogadta volna ezt a megtapasztalást, azt vissza kell vinni a Bibliához. És látjuk, hogy ő elment és egy másik nemzethez ment el, és ott maradt három éven keresztül, kutatta az Írásokat, hogy megnézzze, igaz volt-e a megtapasztalása. Nos, felismerjük, hogy nagy dologgal kellett szembenéznie. Vissza kellett jönnie és elmondania a gyülekezetének és mindenkinek azokat a dolgokat, hogy akiket ő üldözött, igazak voltak. Kellett-e már ilyet csinálnod? Természetesen, majdnem mindnyájunknak meg kellett ezt tenni, hogy visszamenjünk és azt mondjuk: - Azoknak az embereknek, akiket szent hempergőknek neveztünk, nekik van igazuk... Látjátok? Erről van szó. Meg kellett fordulnunk. És amiket régen gyűlöltünk, most azokat szeretjük. Ez egy megtérés, egy átalakulás, különös dolog, páratlan.

Nos, nem kellett volna úgy mondanom, hogy „szent hempergők”. Hiszen nincs olyan dolog. Nincs ilyen. De úgy hívják azokat az embereket, a szentség embereket. De nincsenek szent hempergők. Olyan nincs. Soha olyan feljegyzés nem született egyetlen gyülekezetről sem, amennyire én tudom, a kilencszáz hatvan akárhány különféle felekezet között. Nincs olyan felekezet, hogy szent hempergők. Ez csak egy olyan név, amit az ördög ragasztott rá az egyházra. De akkoriban úgy hívták őket... Hányan tudjátok, hogy hogyan hívták őket Pál idejében? Hitszegőknek. Tudjátok, mit jelent az a szó, hogy hitszegő: „őrült”! Örült emberek. Tehát hívjanak csak engem is szent hempergőnek, mint egy hitszegőt. Nem akarod te is?

Tehát ha őket úgy nevezték, és ők annak örvendeztek... És mit mondott nekünk erről Jézus? Azt mondta: „Örvendeztetek és legyetek felettébb boldogok, mert nagy a ti jutalmatok a mennyben, mert így üldözték a prófétákat is elöttetek.” Így tették.

Azt mondta, hogy felettébb örvendezzünk. Bármilyen, ami felettébb emelkedett, és igazán boldog. És a tanítványok, amikor méltónak találtattak, hogy Jézus Nevének szégyenét hordozzák, nagy örömmel örvendeztek, hogy az Ő Nevének szégyenét hordozhatják. És ma sok ember, ha őket szent hempergőnek nevezik, azzal védekeznek: - Hát, lehet, hogy tényleg rossz úton járok... Óh, ők pedig örvendeztek annak, hogy azt a Nevet viselhetik! És most, a második században keresztes hátúnak nevezték őket. Ekkor volt, hogy a keresztények keresztet hordtak a hátukon, hogy megmutassák, hogy ők is megfeszítettettek Krisztussal. Ezért keresztes hátúnak hívták őket. Nos, én tudom, hogy a katolikusok magukat nevezik így, de az nem a katolikus egyház volt. Hanem a protestáns egyház volt, mielőtt protestáns egyháznak hívták őket. És semmi más ellen nem protestáltak ^(protestálni = ellenezni), csakis a bűn ellen. Ma pedig azért hívják őket a protestáns egyháznak, mert a katolikus tanok ellen protestálnak. De ez... Akkoriban az nem egy egyház ellen szólt, amikor őket keresztes hátúaknak nevezték.

Csak nézzétek meg Jozefusz történelmét, és a többi írókét, és Hiszlop „Két Babilon”-ját és a többit, és akkor látjátok, hogy ez így igaz, hogy ők akkor nem egy egyház voltak. Az első valaha is létezett szervezett egyház a katolikus egyház volt, úgy 300 évvel az utolsó apostolok után. Háromszáz évvel később szerveződött meg a katolikus egyház. És kezdődött az üldöztetés, és az embereket a katolikus egyházba kényszerítették, és aztán egyesítették az egyházat és az államot. Ez az után történt, amit úgy nevezünk, hogy Konsztantinus átterése a pogány hitről a katolikus hitre. De ha bárki is olvasta a történelmet, tudja, hogy ő nem volt megtérve, azokból a dolgokból, amiket tett. Óh, óh! Az egyetlen vallásos dolog, amit valaha is tett, az az volt, hogy felrakta a keresztet a Szent Szófia templomra. Ez volt az egyetlen vallásos cselekedete. Ő egy semmirekellő ember volt. De az ő megtérésének hívják azt. És ez még hasonlítható is néhány úgynevezett mai megtéréshez.

Most pedig... De látjuk, hogy amikor Pál megtért, neki volt egy igazi megtapasztalása, ő teljes mértékben megfordult. És tudjátok, hogy a megtérés azt jelenti: megfordulni. Mész ebben az irányban és aztán megfordulsz, és elindulsz errefelé. Igen, uram, az egy megfordulás, teljes hátraarc. És Pál, amint megtért, még mielőtt ezt az ő megtapasztalását... Nos, neki egy csodálatos megtapasztalása volt. Nos, én hiszem, hogy amikor Krisztust elfogadod a személyes Megváltódnak, az egy megtapasztalás. Hiszem, hogy annak az öröme, hogy tudod, hogy a bűneid megbocsáttattak, újra és újra átjárja a szívedet. De aztán amikor az áldott Szentlélek lejön, az egy megtapasztalás, az az újjászületés, amit soha nem felejtessz el. És Isten gyermekévé válsz. És itt van, amit ez tesz: - Honnan tudod ezt, Branham testvér?

Nos, ezek tanító leckék. Sok ember... A metodisták próbálják azt mondani: - Ők kiáltoztak, amikor megkapták azt... Nos, az rendben van. Ha megkaptad Azt és kiáltoztál, az rendben van. De az hogy kiáltoztál, még nem a jele annak, hogy megkaptad Azt, mert sokan kiáltoztak, és mégsem volt meg nekik Az. A pünkösdiek azt mondják: - Amikor nyelveken szóltak, akkor kapták meg azt... Az rendben van. Ha nyelveken szóltál és megkaptad Azt,

rendben van. De beszélhetsz nyelveken úgy is, hogy még sincs meg neked Az. Tehát látjátok, végső soron, ez annak a megtapasztalása, hogy átmész a halálból az Életre, amikor a régi dolgok meghalnak, és minden újjá lesz: Krisztus valósággá válik, a régi dolgok pedig elmúlnak.

A testiesség régi gyökerei... Tudod, hogy kell kiásni egy gyökeret? Régebben fogtunk egy jó nagy ásót és leástunk vele addig, hogy egy picike sem maradjon meg abból a gyökérből. És azt mondták: „Ha gyökeret ver közöttetek a keserűség, tépjétek ki azt a gyökeret.” És így van. És ezt cselekszi a Szentlélek. Kiássa azokat a gyökereket. Kiássa, halomba rakja és elégeti: megszabadul tőlük. És akkor jó lesz a termésed, ha ezt megteszed.

Nos, Pál tudta, hogy valami történt, ezért lement Arábiába és ott három évig tanulmányozta az összes ószövetségi prófétát, hogy ők hogyan prófétáltak. És aztán meglátta, hogy Az teljes mértékben az igazság volt. Most hasonlítsátok azt össze a mával, látjátok, ezen a kis megtapasztaláson, amit itt ebben a kis gyülekezetben kaptunk, amikor megjelent a Hajnalcsillag: az a hatalmas Világosság lejött, és előre megmondta, hogy milyen dolgok fognak megtörténni. Tudjátok, ez csodálatos. De az én szolgáló testvérem azt mondta, hogy az ördögtől van. És én nem értettem. Ezért nem mondtam semmit addig az éjszakáig, amikor az a megtapasztalás megtörtént Green Mill ^(grín mill)-ben, Indiana államban, ahol az Úr Angyala odasétált a padlón, megállt ott és bebizonyította azt az Igéből. Akkor fellobbant a tűz. Akkor beindult.

Nem régebben, mint múlt vasárnap, láttuk Jézus Krisztus tévedhetetlen jeleit, Aki képes fogni egy olyan embert, aki soha életében nem járt, és még... Mivel az egyensúlyt érzékelő idege megszakadt, és a Mayo Klinika legjobb orvosai azt mondták: - Végképp vége... És vakon ült, de aztán felállt és kísétált az épületből, lelökte a tolószékét a lépcsőkön; és ugyanúgy járt és látott, mint bárki más. Ez megmutatja a feltámadott Úr Jézus erejét! Erről van szó! Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Tehát nem vagyunk-e mi egy boldog csoport ma este, hogy tudhatjuk, hogy Isten igazolta ezt a nagy megtapasztalást, amink van, hogy összevetette a Bibliával és az ígéretekkel. Ezért kell felettébb boldognak lennünk! És aztán felismerjük, hogy a 2. fejezetben ezeket a dolgokat nem szabad... Nem szabad figyelmen kívül hagynunk őket. Hanem szorosan ragaszkodnunk kell hozzájuk. És hogyan menekülünk meg, ha figyelmen kívül hagyunk egy ilyen nagy üdvösséget? Mit teszünk, Isten Igéjének világosságában, amikor megállunk majd ott az ítélszék előtt? Nem mondhatod, hogy: - Hát én nem is tudtam... Dehogynem tudtad. – Na de lehet, hogy Branham testvér tévedett. Ez igaz. De Isten nem téved. Az Ő Igéje nem téved. És csak gondoldj ugyanarra a dologra, a Bibliára, hogy ami egyszer az apostolokban élt, most újra él. Oh, áldott legyen az Úr Neve!

Amikor belegondolok, hogy 48 éves vagyok, majdnem ötven, és a fiatalságom napjai elmúltak és így tovább, tudom, hogy mióta kisfiú voltam, megvolt ez a drága ígéretem, és ezt hirdettem a testvéreimnek, és látom, hogy szó szerint közülük ezek jöttek ki a sötétségből, hogy tudom, hogy az örökkévaló otthonunk felé tartunk, az áldottakhoz. És ha ez a földi porsátor elbomlik, mielőtt befejezném a prédikálást, odaát már vár ránk egy másik. Hallelujah! Tudni, hogy emberek tucatjai ülnek itt, akik ha most elhagynák ezt a földi életet,

még mielőtt a sírásóhoz eljuttatnánk a testüket, ők már egy dicsőséges testben lesznek odaát, és örvendeznek Isten szentjeivel az Isten Jelenlétében, hogy örökké a tökéletességgel éljenek, és ez teljes mértékben igazolva van. Ámen!

Óh, hát ettől kiáltozna a presbiteriánus! Vasárnap úgy is volt, igaz? Azok az emberek presbiteriánusok voltak. Bizony, úgy tettek, gondoljátok csak el... Óh, nem csoda, hogy megmozdulnak az emberek érzelmei! Hiszen ha már attól is megmozdulnak az érzelmek, hogy eltalálják a labdát, vagy hogy beledobják a kosárba, akkor mennyivel inkább megmozdulnak az érzelmek attól, hogy tudod, hogy átmentél a halálból az Életre, hogy te már egy új Teremtés vagy Krisztusban. Tudod ezt abból, ahogyan a szellemed elvezed téged a rosszindulattól, az alattomoságtól, az ellenségeskedéstől és a világ minden dologától, és a szíved csakis Krisztusra figyel. Ezek az indulataid. Csak erre gondolsz az elmédben, a szívedben, egész nap és éjszaka. Amikor este lefekszel és megtámasztod a fejed a keziddel, és csak ott fekszel és magasztalod Őt, amíg el nem alszol. Aztán reggel felkelsz és továbbra is magasztalod Őt. Ámen! Óh, óh!

Próbáltam magasztalni Őt reggel, úgy 4 órakor keltünk fel Wood ^(vud) testvérrel, és kimentünk reggel mókusra vadászni. Magasztalom Őt minden fa alatt, azt hiszem, ami mellett elmegyek. Hiszen egyetlen fát sem látok anélkül, hogy ne magasztalnám Őt, mert belegondolok abba, hogy Ő neveli azt a fát. És aztán látom a kis szöcskét felugrani, és Ő ismeri azt a szöcskét. Óh, azt mondod: - Branham testvér, ez butaság... Nem, nem az. Ő tudja minden mókusról, hogy hol van. És tudja minden lepkéről, hogy hol van. Hiszen egyszer, amikor Neki pénzre volt szüksége, és azt mondta: „Péter, van egy hal, amelyik nemrég egy pénzérmét nyelt le (pont elég, amennyire szükségünk van). Menj és vedd ki a horgot, és én odaküldöm őt. Vedd ki azt az érmét a szájából, mert ő úgysem fogja használni. Menj és fizess ki belőle a tizedünket és az adónkat.” Ámen.

És néhány héttel ezelőtt láttam egy kis döglött halat a vízen. Mindnyájan hallottátok már a történetet. Ott volt Wood ^(vud) testvér és az ő testvére, ők voltak a tanúk. És az a kis hal már ott feküdt döglötten egy fél órája a vízen, a belei kilógtak a száján. És a nagy Szentlélek leszállt és azt mondta még előző nap: - Látni fogjátok egy kis állat feltámadását... És másnap reggel egy kicsivel napkelte után láttuk azt a kishalat, amint az Úr Lelke leszállt és azt mondta: „Kishal, Jézus Krisztus meggyógyít téged.” És az a döglött hal, amelyik gyakorlatilag egy fél órája ott lebegett a vízen, életre kelt és teljes erejéből elúszott onnan. Óh, áldott legyen az Úr Neve! Milyen csodálatos Ő!

Nem csoda, hogy Pál azt mondhatta, hogy Ő Melkisédek rendjéből való volt. Melkisédek napjainak nem volt kezdete. És nem volt éveinek vége. Nem volt sem apja, sem anyja. Tehát Ő senki más nem lehetett. Bárki volt is Ő, Ő él ma este! Ezért Ő... Csak egy előképe az Örök Életnek, ami Istenhez tartozik. Múlt este, amikor beszélgettünk, egy testvér nem értette Isten háromságát, és ahogyan beszéltünk arról, hogy Jézus ott állt, egy harminc éves Ember, és azt mondta... Azt mondták: „Óh, atyáink mannát ettek a pusztában...” Ő azt mondta: „És mindnyájan halottak.” De Ő azt mondta: „Én vagyok az Élet ama Kenyere, aki a mennyből száll alá Istentől, és ha valaki eszik ebből, nem hal meg.” Azt mondták: „Óh,

atyáink a sziklából ittak a pusztában...” Ő azt mondta: „Én vagyok az a Szikla.” Egy harminc éves férfi... Azt mondta: „Ábrahám örvendezett, hogy megláthatta az Én napomat.” Azt mondták: „Na de most azt akarod mondani, hogy olyan öreg vagy, mint Ábrahám, és közben még ötven éves sem vagy? És azt akarod mondani, hogy láttad Ábrahámot, aki már nyolcszáz éve halott? Tudjuk, hogy ördög van benned, hogy örült vagy...” Ez az, amit az „ördög” jelent: „örült ember”. Azt mondták: „Ördög van benned és örült vagy.” Azt mondta: „Mielőtt Ábrahám volt, ÉN VAGYOK.” Ez volt Ő. Ő nem csak pusztán egy ember volt, sem nem egy próféta: Ő Isten volt, Isten, aki a földön egy hústestben lakozott, akinek Jézus volt a neve: a testet öltött Isten Fia. Pontosan ez az, Aki Ő volt. Most pedig látjuk Őt itt, ebben... Az utolsó részben, most a 2. fejezet zárásában, amihez el akartam jutni, kezdve a 16. verssel, vagyis a 15. verssel:

És megszabadította őket a halál félelmétől... A halál félelmétől, melynek egész életükben rabjai voltak.

Ezt mondta, hogy Jézus ezt tette: eljött, hogy megszabadítsa azokat, akik egész életüket halál félelmének rabságában élték le. Most pedig, nem kell félni a haláltól. Természetesen félünk... Egyikünk sem akarja azt, amit úgy hívunk: meghalás. De tudjátok-e, hogy ha egy ember újjászületik, ő nem halhat meg? Hogyan is lehetne Örök Élete, aztán pedig meghalna? Képtelenség. Az egyetlen dolog, ami a halál... A „halál” szó azt jelenti: „különválás”. Tehát ő különválna onnan, amit a szemünkkel látunk. De mindig ott lesz Isten Jelenlétében, és mindig ott lesz. Tehát a halál nem egy nehéz dolog. A halál egy dicsőséges dolog! A halál az, ami elvisz minket Isten Jelenlétébe!

De most természetesen, mi, mivel emberek vagyunk, ezekben a sötét elemekben járunk itt. Nem értjük meg úgy, ahogy kellene. És természetesen, amikor a halál fojtogató szorítása közelít, attól még a legszentebb is fél és visszahúzódik. Hiszen még az Isten Fia is azt mondta: „Elmúlhat-e tőlem ez a pohár?” Az egy borzalmas dolog, nehogy félreértsétek, mert mi... Az a bűn büntetése, a halál, és ezért borzalmasnak is kell lennie. De ha csak képesek vagyunk a függöny mögé nézni odaát... Oda ment át, áldott legyen az Úr, csak a függöny mögé. Oda vágyik átnézni ma este az ember. A kis Anna Mae Snelling ^(ena méj sznelin) énekelt régebben ezt az ének: „Uram, hadd nézzek át az idő függönyén... Mindenki azt akarja látni.

Most pedig itt vagyunk a 16. versnél.

Mert nyilván nem vette... Mert nyilván nem az angyalok természetét vette fel, hanem az Ábrahám magvát.

Óh, megint ebbe akarunk kapaszkodni. Most rátérünk erre, hogy... Mert a harmadik fejezet első része... Illetve ennek az utolsó része hozzákapsolódik azon a napon a szombatnaphoz, majd a most következő vasárnapon. Most pedig, nézzétek.

...Ő nem vette fel... Ő nem az angyalok természetét vette fel... (Nos, ki az az „Ő”, akiről itt szó van? Krisztus. Kicsoda Krisztus? Isten, Isten Logosza.)

Most hadd magyarázzam ezt el még egyszer, hogy biztosak legyetek benne. Isten nem három isten. Az Isten háromsága Egy. Atya, Fiú, Szentlélek nem azt jelenti, hogy három különböző Isten van. Ha úgy lenne, akkor mi pogányok lennénk. Ezért van, hogy a zsidók nem értik. Soha nem tanította ezt a Biblia. Nem, ezt a katolikus egyház tanítja, teljes mértékben, onnan jön a háromságban való keresztelezés.

Afrikában háromszor merítenek be arccal előre: egyszer az Atya Istennek, egyszer a Fiú Istennek, egyszer pedig a Szentlélek Istennek. Nos, az egy hiba. Olyan tanítás nincs a Bibliában. Látjátok? És most, ők ezt tanították. Az lejött Luther-től, Luther-től Wesley-ig, és végigmegy át a korokon. De soha nem volt ez a Biblia tanítása. Mindig téves volt, amióta csak elindult.

Most pedig... Tehát kezdetben volt Isten. Még mielőtt bármi világosság lett volna, vagy akár egyetlen atom lett volna, még mielőtt egyetlen csillag lett volna, vagy bármilyen látható dolog lett volna; Isten az egész űrt betöltötte. És Abban nem volt semmi más, csak tisztaság: tiszta szeretet, tiszta szentség, tiszta igazság. Az Lélek volt. Ő betöltötte az egész űrt, az örökkévalóságból. Hát, ezt fel sem tudjuk fogni. Meghalad bármit, amit el tudnánk képzelni. Mint azon az üvegen keresztül, láthatnánk száz vagy néhány millió félévnnyi távolságot az űrből. Gondoljatok csak bele! Százmillió fényévtávolságnyi űr! És a fény másodpercenként nyolcezer mérföldet tesz meg. És százmillió fényévnnyi távolság... Csak gondolatok bele, hogy hány millió mérföld lenne az. Még csak meg sem tudnánk számolni. Csak gondolatok bele. És még a mögött is csak csillagok és bolygók vannak. És Isten, még mielőtt egyikük is meglett volna, Ő volt. Értitek?

És most, hogy a Logosz kiment Istentől, ami a Logosz volt, mindez elkezdett formát ölteni, egy test formájába. És ezt a test alakot hívta úgy a tanító a tanításában, hogy „Logosz”, a Logosz, ami kiment Istenből. Más szavakkal, volt erre egy jobb szó is, amit mi úgy nevezünk: teofánia. A teofánia egy megdicsőült emberi test: nem pontosan hús és vér, mint ahogyan a megdicsőült állapotában lesz, hanem az emberi testnek egy olyan formája, ami nem eszik és nem iszik, de az mégis egy test: egy test, ami vár ránk, amikor elhagyjuk ezt a mostani testünket. Nos, ott majd belelépünk abba a testbe. És ez az a fajta test, ami Isten volt. Mert Ő azt mondta: „Teremtsünk embert a Mi saját képünkre és a hasonlatosságunkra.”

Nos, amikor az ember abba a testbe került, ő uralkodott a halak és a madarak fölött, és a mező vadjai fölött. És nem volt ember, aki művelte volna a földet (1Mózes 2). Ő férfivá és asszonnyá teremtette őket, de nem volt ember, hogy a földet művelje. Akkor Isten embert formált a föld porából. Adott neki egy kezét, mint a csimpánzé, és lábat, mint a medvéé. Adott neki... Annak a képmásává tette... És ez a földi test az állati élet képmására van, és ugyanolyan anyagból is készült. A tested ugyanolyan anyagból készült, mint egy ló, vagy egy kutya, vagy bármi más ezekhez hasonló. Kálciumból, hamuból, petróleumból és kozmikus fényből van. Te nem vagy... Minden olyan test... Nem ugyanaz a test, hanem különböző testek, de a föld porából készült, ahonnan jött. A különbség pedig az az állat és az ember között, hogy Isten egy lelket ^(soul) helyezett az emberbe, az állatba pedig Ő nem helyezte azt, mert a lélek, ami az emberben volt, az az a teofánia.

Óh, én... Soha nem fogok eljutni ehhez a leckéhez, de ezt mindenképpen el kell mondanom. Nézzétek. Nem emlékeztek-e arra, amikor Péter börtönben volt és az Úr Angyala eljött és kinyitotta az ajtókat? A minap itt a nagy áruházon mentünk keresztül, és az ajtó kinyílt előttünk. Azt mondtam: - Tudod, a Bibliában ez már korábban megvolt... Látjátok? No persze a tolóajtó magától működik. És amikor Péter kijött és elment ezek mellett az örök mellett, ők vakká lettek rá. Elment a belső ör mellett, a külső ör mellett, ki az udvarra, át a falakon, ki az utcára. És senki nem tudta, ki ő, és oda sem figyeltek rá... Azt hitték, hogy ő is egy ör, vagy valami. Ők... Csak elment mellettük, és az ajtó magától kinyílt, amint kiment és bezáródott mögötte. És amikor kiért oda, azt hitte, hogy álmodott. És aztán elment János Márk házához, ahol imaalkalmat tartottak, és kopogtatott. (Branham testvér kopogtat.) (Üres hely a szalagon.) ... közöttük legyen. Óh, Ő dicsőséges és csodálatos!

Nos, minden... „Nem egy Angyal formáját vette föl, hanem Ábrahám Magvát.” Isten Ábrahám Magjává vált. Most pedig, ha volna időnk visszamenni és megmutatni, hogy hogyan tette ezt a szövetségben, hallottátok már ezt tőlem sokszor, hogy hogyan fogta azokat az állatokat és felvágta őket és hozta a gerlicét és a galambot. És aztán nézett és észrevette a fekete rémség kis füstjét: a halál. Aztán egy füstölgő kemence, a pokol. De a mögé ment egy kis fehér fény. És az a kis fehér fény bement minden egyes levágott áldozati darab között, megmutatva, hogy Ő mit fog tenni. És esküvést tett Ő, amikor Ő ezt tette és Ő megírt egy Szövetséget, megmutatva, hogy mit fog cselekedni. És Ő, Jézus Krisztus eljött a földre (Isten, Immánuel: Isten testben.)

És a Golgotán Ő széttépetett. És az Ő Lelke visszajött az Egyházra. És az Ő Teste felemeltetett és ott ül az Isten trónján. Az Isten trónján? Az, aki azon a trónon van, a Bíró. Tudjuk ezt. Nos, akkor hol van az ítélet? Az Atya adta... Ő egy embert sem ítél. Hanem az Atya minden ítéletet a Fiúnak adott át. Tehát Ő... És az Ő Élete a Főpap, ott ül az Ő saját testével, áldozatként, hogy könyörögjön a mi megvallásainkkal. Ámen. Testvérem, ez biztosan megindít téged.

Figyeljétek meg, hogy Ő felvette Ábrahám Magját. Ő egy ember lett. Isten testet öltött közöttünk, hogy megváltson bennünket. Más szavakkal, Isten bűnné lett, hogy mi bűnösök részesülhessünk Belőle. És amikor részesülünk Belőle, részesülünk az Ő... Mi tér-idő emberek voltunk, hetven évesek. És Isten lejött és egy lett közülünk, hetven éves, az Ő kijelölt idejéig, hogy mi részesülhettünk az Ő Örök Életéből. És amikor újjászületünk, Isten fiai és leányai vagyunk, és Örök Életünk van és soha el nem veszünk. Óh, micsoda... Micsoda egy áldott Megváltó! Óh, nem is lehet azt leírni! Nem is lehet azt elmagyarázni! Az meghalad minden magyarázatot. Senki sem tudja elmagyarázni, hogy milyen hatalmas ez. És Hogy Mily Nagy Vagy Te! Mily Nagy Vagy Te!, ez így igaz.

Ezért mindenben hasonlónak kellett lennie az Ő testvéreihez... (Gondoljatok csak bele.) ... hogy irgalmas és hű főpap legyen az Isten előtt való dolgokban... (Ezt figyeljétek.)... hogy megbékélést szerezzen... engesztelés a nép bűneiért.

Megbékéltetni... Tehát Isten, tudva az igazságot, neki elvetetté kellett válnia, hogy tudja, milyen bűnösnek lenni, hogy visszamenjen megbékéltetni, a megbékéltetésen keresztül, és hogy irgalmas legyen az emberekhez.

A következő vers, most figyeljünk erre...

Mert amiben Ő Maga szenvedett...

Isten nem szenvedhetett Lélekben. Neki testté kellett lennie, hogy érezze a betegség fájdalmát, a testi kívánság kísértését, a szükség kísértését, az éhség kísértését, hogy érezze a halál erejét, hogy azt felvegye Magára és megálljon a nagy Lélek Jehova Jelenlétében (a Lélek, nem az ember, a Lélek), hogy közbenjárjon ezért az életért. És Jézus felvette ezt ahhoz, hogy közbenjárjon értünk, mert Ő tudja, hogy ez milyen érzés. Amikor beteg vagy, Ő tudja, milyen érzés. Amikor kísértve vagy, Ő tudja, milyen érzés.

Tehát észrevettétek-e, hogy amikor elnököt választunk, akkor minden földműves arra a jelöltre szavaz, aki földműves volt, mert tudja, hogy milyen nehéz a földműves élete. Látjátok? Olyan embert akarnak, aki megérti őket. És mielőtt Isten egyáltalán megérthette volna (hiszen Ő volt az a nagy szentség)... Hogyan is érthetné meg, miután elítélte az embert... Az Ő szentsége által Ő elítélte az embert. És az egyetlen módja annak, hogy Ő valaha is tudja, hogyan kell megigazítani az embert az az, hogy Ő maga is emberré váljon. És Isten beárnyékolta egy szüzet és ő előhozta azt a testet: nem zsidó vér, nem pogány vér, hanem az Ő Saját Vére. Isten teremtett Vére, amiben egyáltalán semmi szex nem volt, nem volt nemi vágy. És ez a Vér Sejt, amit ennek az asszonynak a méhében teremtett, előhozta a Fiút. És amikor Őt megkeresztelte Keresztelő János, János azt mondta: „Bizonyosságot teszek, látom az Isten Lelkét leszállni mint egy galambot és megnyugodni Rajta.”

Nem csoda, hogy Jézus azt mondhatta: „minden hatalom mennyben és földön az Én kezembe adatott.” Isten és ember Eggyé lett, a menny és a föld átkarolta egymást, és Ő volt Az, Aki megbékélést szerezhetett a mi bűneinkért. Ezért van, hogy az Ő Nevében gyógyulás történik. Ő ismeri a fájdalmaidat. Hallottad-e már ezt a kis régi éneket?

*Jézus ismeri a fájdalmadat,
Ő megmenthet és meggyógyíthat
Vidd a terhed az Úr elé és tedd le. (Így van. Ő tudja.)
Amikor a testünket gyötri a fájdalom, és nem vagyunk egészségesek,
Csak emlékezz rá, hogy a mennyben Isten válaszol az imára,
Jézus ismeri a fájdalmadat
Ő megmenthet és meggyógyíthat
Csak vidd a terhed az Úr elé és hagyd is ott.*

Ő csak ennyit kér: „Csak hagyd ott azt.” Miért? Ő a Főpapunk, aki itt áll, és tudja, hogyan érzel. És Ő tudja, hogyan békéltessen meg téged vissza a kegyelemhez és hogyan hozzon vissza téged az egészségedhez. Ő mindent tud arról, mert Ő is elszenvedte. Mikor nincs hely,

ahová lehajthatnád a fejed, Ő is úgy volt. Amikor csak egy váltás ruhád van, Ő ugyanúgy volt. Amikor kigúnyolnak és üldöznek téged, Ő is ugyanúgy volt.

Figyeljétek most ezt az utolsó verset. Rendben

...segíthet azokon, akik megkísértetnek.

Vagy más szavakkal, Ő képes biztosítani azokat, segíteni azokat, együtt érezni azokkal, mert Isten Maga lett emberré azért, hogy érezze azt. Emlékeztek a minap estére, nem éppen erről tanítottunk? Hogy Istennek hogyan kellett... A halálnak volt egy fullánkja benne, egy ijesztése. Egész életükben a halál miatti fogságban voltak. És aztán jött Jézus, hogy kivegye a halál fullánkját. És amikor ment fel a hegyre, emlékeztek, hogy hogyan ábrázoltuk azt? Azok a kis vörös foltok a ruháján, miután mind egyetlen nagy foltta olvadtak össze és tocsogott a Vér körülötte. A kis törékeny teste, már nem tudott tovább menni és elesett. Cirénei Simon, egy színes bőrű ember, segített Neki a keresztet felvinni a hegyen. És amikor odaszegezték a kereszthez, és vízért kiáltott... És a vérző embernek vízre van szüksége.

Emlékeztek, amikor a minap este erről prédikáltam, hogy „Mint a szarvas szomjazik a patakvízre, úgy szomjazik a lelkem utánad, Isten”? Amikor a szarvas megsebesül és még él, és vért veszít, mindenképpen vízhez kell jusson, mert máskülönben elpusztul. Engem is meglőttek, ott voltam a mezőn, amikor 14 éves voltam. Ott feküdtem. És akkora darab szakadt ki a lábamból a lövés miatt, mintha egy 12-es puskából lőttek volna ki egy hatalmas hamburgert. És vízért kiáltottam: - Óh, adj innom... És már zsibbadtam, az ajkaim zsibbadtak. Odavonszoltam magam egy pocsolyához, amiben mindenféle hínár tekergőzött, mocsaras vidék volt. Nem érdekelt, hogy milyen volt. A sapkámat teletöltötte vízzel, kinyitottam a számat és belefacsarta a sapkából a vizet a számba. Vízre volt szükségem. Vérzett. Azt mondta: - Adj innom... És ők ecetet adtak Neki egy szivacson, Ő és elutasította azt, eltolta Magától. Ő Isten Báránya volt, aki helyettünk haldoklott, hogy megbékélést szerezzen az emberi lénynek. Mi volt az? A menny Istene.

Billy Sunday ^(bili szándéj) egyszer azt mondta, hogy minden bokorban Angyalok ülnek, és azt mondják: „Csak lazítsd el a kezed és mutass valamire az ujjaddal, és mi megváltoztatjuk az egész helyzetet.” És azok a szemtelen vallásos fanatikusok, akiket nagy, tanult teológusoknak és doktoroknak hívnak, elmentek Mellette és azt mondták: „Ha te vagy az Isten Fia... Megmentettél másokat, Magadat nem tudod megmenteni. Gyere le a keresztről és akkor hiszünk neked.” Nem is tudták, hogy ezzel bókoltak Neki. De ha Magát megmentette volna, akkor másokat nem mentett volna meg. Ezért adta oda Magát. Áldott legyen az Ő Neve. Önmagát adta, hogy lehessen megmentve és hogy te is lehess megmentve. Óh, micsoda páratlan szeretet!

Nem kellett betegnek lennie, annak a drága, szűztől született testnek nem kellett betegnek lennie. De Ő mégis beteg lett, hogy megtudja, hogyan kell közbenjárnia értem, amikor én beteg vagyok. Nem kellett kimerülnie lennie, de mégis kimerült volt. Olvastam egy kis történetet erről egyszer, nem tudom, hogy hiteles-e vagy sem: „Amikor Ő feltámasztotta azt a

nain-i fiút, aki halott volt, utána leült egy kőre és nagyon gyötörte a fejfájás”, mert Neki hordoznia kellett a betegségünket. Hordoznia kellett a bűnünket, és ott Ő meghalt. És a Golgotán, amikor az a darázs és a halál kieresztette a fullánkját... Mindenki tudja, hogy ha már egy darázs kieresztette a fullánkját, többé már nincs fullánkja. Amikor a darázs ezután elrepül, vagy bármely más állat, aminek fullánkja van, miután kiereszti a fullánkját, azt a fullánkot elveszíti. Ő továbbra is darázs, de nincsen már fullánkja. Csak annyit tehet, hogy hangos zümmögésével nagy zajt csap. Ez minden, amit a halál a hívővel tehet, hogy nagy zajt csap. De halleluja, áldott legyen az Úr Neve, Ő a halál fullánkját a Saját testébe vette be. Immánuel tette ezt meg. És aztán a harmadik napon újra felkelt, és ma este halhatatlan. És az Ő Lelke itt van ebben az épületben. És bizonyítja, hogy él közöttünk. Ez a mi Messiásunk! Ő a mi áldott Megváltónk.

„Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy aki testileg szenved, megszűnik a bűntől,

Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralévő időt.

(...)

Mert azért hirdettetett az evangélium a holtaknak is, hogy megítéltesse emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben.

A vége pedig mindennek közel van. Annakokáért legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok.

(...)

Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, amit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt.

(...)

Mert itt az ideje, hogy elkezdjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának?

És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és a bűnös?

Annakokáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelküket mint hű teremőnek, jót cselekedvén.”

(1Péter 4)